

РЕШЕНИЕ

№ 2948

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 18.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **286** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Камарата на архитектите в България срещу Решение №РД-01-264/10.12.2019г. на главния секретар на Министерството на здравеопазването, в частта му, с която не е съобразена предпочитаната форма за предоставяне на информацията, достъп до която се иска. Като твърди, че решението в оспорената му част е немотивирано, както и че Министерството на здравеопазването разполага с търсената информация на електронен носител, жалбоподателят иска оспорената част от Решение №РД-01-264/10.12.2019г. на главния секретар на Министерството на здравеопазването да бъде отменена, а делото да бъде върнато като преписка на административния орган със задължителни указания да бъде предоставената търсената информация, достъпа до която е разрешен, на хартиен или електронен носител.

В съдебно заседание жалбоподателят Камарата на архитектите в България, чрез юрисконсулт У., поддържа жалбата. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по оспорването – главния секретар на Министерството на здравеопазването, в съдебно заседание чрез юриск.Л. и в представени от нея писмени бележки, оспорва жалбата като недопустима, алтернативно - неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление за достъп до обществена информация с вх.№93-00-104/22.11.2019г. от Камарата на архитектите в България е поискано от Министерство на здравеопазването предоставянето на достъп до следната обществена информация: пълна строително-конструктивна експертиза, извършена през 2019г. от [фирма] за обект „Научен институт по педиатрия – незавършен строеж, находящ се в [населено място], район „Т.“, УПИ I-Медицински комплекс, кв.387А, м.“бул.България - Медицински комплекс – Медицински университет“ по плана на [населено място], без двата доклада към нея, заверено копие от които вече е предоставено.Посочено е, че информацията се иска във формата на копие на хартия или копие, предоставено по електронен път на електронна поща.

С Решение №РД-01-264/10.12.2019г. на главния секретар на Министерството на здравеопазването е предоставен пълен достъп до поисканата обществена информация, като същата, обаче, се предоставя във формата на преглед на информацията в оригинал. Изложени са мотиви, че поради големия обем на информацията /строително-конструктивната експертиза – 17 тома, над 2200 страници, от които 70% цветни снимки и 23 броя чертежи във формат А2 и А3/, съхраняваща се единствено на хартиен носител, липсата на техническа възможност и необоснованото увеличаване на разходите по предоставянето ѝ по електронен път или чрез копия на материален носител, следва да се определи достъпът до обществената информация да се предостави под формата на преглед на оригиналната документация.

Съгласно договора, с който е възложено изготвянето на строително-конструктивната експертиза, същата следва да се представи на хартиен и магнитен носител във формат на W. и E., както и изчислителния модел в електронен формат.

Жалбата до съда срещу постановения на 10.12.2019г. акт, съобщен на жалбоподателя на същата дата по електронна поща, е подадената на 27.12.2019г. /първият работен ден след почивните дни за коледните празници/.

Със Заповед №РД-01-17/2301.2019г. на министъра на здравеопазването е възложено на главния секретар на Министерството на здравеопазването да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, което е негов адресат и е неблагоприятно засегнато от решението, доколкото достъпът до обществената информация не е предоставена в заявената от него форма; в преклузивния 14-дневен срок за оспорване. По съществото на жалбата и като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорената част на акта, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания за законосъобразност по чл.146 АПК, съдът взе предвид следното:

В случая задължения субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ - министъра на здравеопазването, чрез упълномощения от него секретар на министерството, е признал, че търсената от жалбоподателя информация представлява служебна обществена такава, съхранявана е от министерството; като с неоспорената и влязла в сила част от Решение

№РД-01-264/10.12.2019г. е предоставен достъп до тази информация.

По отношение на формата, в която е предоставена информацията, съдът съобрази следното:

Административния орган принципно следва да се съобрази с предпочитанието на заявителя, когато той се е възползвал от правото си да посочи някоя от изброените в чл. 26 от ЗДОИ форми на достъп: преглед на информацията - оригинал или копие, или чрез публичен общодостъпен регистър; устна справка; копия на материален носител; копия, предоставени по електронен път, или интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните. В случая Камарата на архитектите е поискала информацията във формата по т.3 на чл.26, ал.1 ЗДОИ – копия на материален носител – на хартия; и във формата по т.4 – по електронен път на посочена електронна поща. Но дори и конкретна форма да е изрично посочена като предпочитана от заявителя, органът не е длъжен да уважи искането, ако прецени, че е налице някоя от хипотезите на чл. 27, ал. 1, т. 1 - 3 от ЗДОИ. В тези случаи той определя формата, чрез която да предостави достъпа, за което се мотивира. В случая секретаря на МЗ предоставя на заявителя достъп до цялата търсена информация, но във формата по т.1 – преглед.

Съдът споделя извода на административния орган, че изготвянето на копия от експертната на хартиен носител или сканирането на доклада, за да се предостави по електронен път на електронна поща, е свързано с необосновано увеличаване на разходите по предоставянето на информацията, тъй като изготвянето на копия от 2200 страници, би ангажирало за значително време служители и техника на министерството.

От друга страна, видно от представените договори за изготвянето на експертната, достъп до информацията в която се иска, същата следва да е представена от изготвилите доклада и съхранявана от министерството и на магнитен носител във формат на W. и E., копие от който не би следвало да се сложно да се изготви; като предвид посочените формати, на магнитния носител, очевидно, не се съхранява снимковия и графичен материал /чертежи/, която информация, според ответника, представлява 70 % от търсената.

Предвид горното съдът приема, че необосновано биха се повишили разходите за представяне на снимковия и графичен материал по експертната в исканите от жалбоподателя форми – на хартиен носител или на електронна поща; но не са изложени мотиви относно затруднения да се предостави останалата информация, съдържаща се на магнитния носител в исканите от заявителя форми. Т.е. по отношение на нея не се установява съществуването на хипотезата на чл. 27, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, според която е допустимо да не бъде съобразена предпочитаната форма за предоставяне на исканата информация, ако е свързана с необосновано увеличаване на разходите по предоставянето.

Предвид изложеното съдът намира, че не се установява по делото основание да се откаже предоставяне на достъп до информацията, която би следвало да се съхранява в министерството на електронен носител, в поисканата от жалбоподателя форма; поради което решението, в оспорената му част относно формата на предоставянето на тази информация, следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне по заявлението му в тази му част. По отношение на формата на предоставяне на достъп до снимковия и графичен материал – част от експертната, жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и по компенсация разноски по делото не се дължат.

Водим от горното и на основание и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №РД-01-264/10.12.2019г. на главния секретар на Министерството на здравеопазването, в ЧАСТТА му, с която е предоставен достъп до съдържащата се в съхраняван в Министерството на здравеопазването магнитен носител информация, представляваща част от строително-конструктивна експертиза, извършена през 2019г. от [фирма] за обект „Научен институт по педиатрия – незавършен строеж, находящ се в [населено място], район „Т.“, УПИ I-Медицински комплекс, кв.387А, м.“бул.България - Медицински комплекс – Медицински университет“ по плана на [населено място], във формата на преглед на оригиналната документация.

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА, в горната част, на главния секретар на Министерството на здравеопазването за ново произнасяне при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите на решението, в срок от 14 дни, считано от постъпване на преписката при административния орган в изпълнение на настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Камарата на архитектите в България срещу Решение №РД-01-264/10.12.2019г. на главния секретар на Министерството на здравеопазването, в частта му, с която не е съобразена предпочитаната форма за предоставяне на информацията, представляваща снимков и графичен материал – чертежи, представляващи част от строително-конструктивна експертиза, извършена през 2019г. от [фирма] за обект „Научен институт по педиатрия – незавършен строеж, находящ се в [населено място], район „Т.“, УПИ I-Медицински комплекс, кв.387А, м.“бул.България - Медицински комплекс – Медицински университет“ по плана на [населено място].

Решението, съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ, не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: